

חַת־ת לַיּוֹם שְׁנַי פְּרֻשֵׁת נַח

ב' דראש חודש מר-חשוון א' מר-חשוון, ה'תשפ"ד

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִישׁ / שְׁנַי עִם רִשִׁי

ה' אָמַר לָנַח לְקַחַת אֶת הַחַיּוֹת וְאֶת הַמִּשְׁפָּחָה שְׁלוֹ לְתוֹךְ הַתְּבָה.

בי' מר חשוון א' תרנ"ו (1656) שְׁנַיִם אַחֲרֵי שָׁה' בָּרָא אֶת הָעוֹלָם, ה' אָמַר לָנַח לְהַכְנִס אֶל הַתְּבָה יַחַד עִם הַמִּשְׁפָּחָה בֵּינָם שֶׁהוּא הַיְחִיד שְׁצַדִּיק.

מִתּוֹשֵׁלַח, נִפְטָר וְכֹאשֶׁר הַשְּׁבַעָה עָלָיו הַסְּתִימָה (שְׁבַעָה יָמִים אַחֲרֵי שְׁנִפְטָר) ה' הִתְחִיל אֶת הַמַּבּוּל לְמִשְׁךְ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה.

ה' אָמַר לָנַח לְקַחַת גַּם אֶת הַחַיּוֹת אֶל הַתְּבָה. בֵּינָם שְׁנַח לְמַד תּוֹרָה הוּא יָדַע אֵלּוֹ חַיּוֹת הֵן כְּשֵׁרוֹת וְאֵלּוֹ לֹא. ה' אָמַר לוֹ לְקַחַת 7 זוּגוֹת (14) מִכָּל סוּג שֶׁל חַיָּה כְּשֵׁרָה אֲבָל רַק זוּג אֶחָד מִהַחַיּוֹת הֵלֵא כְּשֵׁרוֹת (זָכָר וּנְקֵבָה)

זֹאת בְּגִלְל שֶׁהַסּוּג הִטְהוֹר יִשְׁמַשׁ לְקַרְבָּנוֹת אַחֲרֵי הַמַּבּוּל. ה' אָמַר לָנַח גַּם לְקַחַת שְׁבַע זוּגוֹת שֶׁל צְפוּרִים טְהוּרוֹת אֶל תּוֹךְ הַתְּבָה. נַח הִכְנִיס אֶת כָּל הַצְּפוּרִים הַחַיּוֹת אֶל הַתְּבָה יַחַד עִם מְזוּן, אֲבָל הוּא עָדִין לֹא נִכְנַס בְּעַצְמוֹ לַתְּבָה, הוּא לֹא הָיָה בְּטוֹחַ עָדִין שָׁה' בְּאַמַּת יִשְׁלַח כְּזֶה מַבּוּל מִסְכָּן.

נַח הָיָה בֶן שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה כְּשֶׁהַמַּבּוּל הִתְחִיל.

כָּל הַחַיּוֹת בָּאוּ לָנַח בְּעַצְמָם, וְנִכְנְסוּ לַתְּבָה מִיָּד. נַח, אֲבָל לֹא נִכְנַס מִיָּד, הוּא רַק נִכְנַס כְּשֶׁהִתְחִיל לְרַדֵּת גֶּשֶׁם.

הַמַּבּוּל הִתְחִיל בִּי"ז חֲשׁוֹן (אַחֲרֵי שֶׁהַשְּׁבַעָה שֶׁל מִתּוֹשֵׁלַח הַסְּתִימָה) הַשְּׁמֶשׁ הִירַח וְהַכּוֹכָבִים הִפְסִיקוּ לְזָרוּחַ וְלֹא זָרְחוּ שׁוּב עַד שֶׁכָּל הַמַּבּוּל הַסְּתִימָה.

בַּהֲתַחֲלָה רַק יָרַד גֶּשֶׁם, לְתַת לְאֲנָשִׁים אֶת הַהַזְדַּמְנוֹת לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה. אֲבָל הֵם לֹא - ה' עָשָׂה שֶׁכָּל הַמַּיִם יַעֲלוּ מִהַתְּהוֹם. ה' גַּם פָּתַח אֶת הַמְּקוֹם שֶׁמִּמֶּנּוּ הַמַּיִם מִגִּיעִים מִהַשָּׁמַיִם וַיִּרְדּוּ הַמּוֹן מֵיָם בְּמִשְׁךְ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה.

נַח נִכְנַס לַתְּבָה בְּמַהֲלָךְ הַיּוֹם וְהָאֲרִיּוֹת שָׁמְרוּ עָלָיו מִהָאֲנָשִׁים שֶׁרָצוּ לְהִכָּאִיב לוֹ! כָּל הַמִּשְׁפָּחָה שְׁלוֹ הַצְּטֻרָפָה, אֲשֶׁתּוֹ נַעֲמָה, הַבָּנִים שְׁלוֹ (שֵׁם, חָם וְיִפֶּת) וְהַכְּלוֹת שְׁלוֹ. כָּל הַחַיּוֹת גַּם הֵם בָּאוּ, זָכָר וּנְקֵבָה

מכל אחד (ושבעת הזוגות של בעלי החיים הפְּשֵׁרִים) החיות כלם התנהגו יפה אחד לשני בתבה, ואף אחד מהם לא הפריע לשני.

כשנח נכנס לתבה, ה' נעל את הדלת מאחוריו.

תהלים / יום א' לחדש פרקים א'-ט'

היום מתחילים את ספר התהלים מההתחלה.

אם תתבוננו בפרק ח' תראו שלפסוק ב' ולפסוק האחרון אותם מלים. למה?

הבה ונראה מה אומרת על כך הגמרא:

בשה' רצה לתת את התורה ליהודים, המלאכים אמרו: "אתה רוצה לתת כזו מתנה יקרה, אוצר טמון ויקר לאנשים!?" הם אמרו את פסוק ב': "ה' אדונינו, מה אדיר שמך בכל הארץ, אשר תנה הודך על השמים". ה' - אתה כזה גדול, בבקשה תשאיר את תורתך בשמים!

ה' אמר למשה לענות למלאכים. משה שאלם: התורה מצוה "לא תגנב", האם למלאכים יש יצר הרע שהם בכלל ירצו לגנב אחד מהשני? אחרי שמשה אמר להם זאת ועוד כמה מצוות שבגללן רק יהודים יכולים לקיים את התורה, המלאכים הסכימו.

ולכן אומרים המלאכים את הפסוק הזה שוב, כדי להראות כמה גדול ה' בלי שייבקשו ממנו להשאיר את התורה בשמים, הם רק אמרו - "ה' אדונינו, מה אדיר שמך בכל הארץ".

תניא / אגרת הקדש סימן כ"ה (א' מרחשון שנה פשוטה)

באגרת הזו אדמו"ר הזקן, מסביר מאמר שלמד הבעל שם טוב. אם אדם באמצע התפלה ומישהו מנסה לבלבלו עליו לחשב שהשכינה נמצאת בגלות בתוך אותו מבלבל. ה' מוכן ללכת לגלות שם מסבה אחת, כדי שנצטרך להשתמש בכל הכח לבון בשעת התפלה. ככל שהגלות יותר גדולה (למשל אם השכינה היא בתוך רשע) אנחנו צריכים להשתדל עוד יותר שתהיה לנו כוונה. כך שה' לא יראה צורך בכך שהשכינה תהיה עוד בגלות שם!

האדמו"ר הזקן מסביר מאמר זה, ומלמד שה' אחד ושמו אחד, ואותו ה' שנותן חיות ליהודי המתפלל נותן גם חיות לגוי שמנסה לבלבל אותו. ה' רק עשה שנראה את החיות יותר בקלות אצל יהודי שמתפלל, וחיבוי יותר, ולכן עמוק יותר בגלות אצל הגוי שמפריע לו.

כאלו שה' מתחפש, נראה כאלו משהו מקלקל / הורס את הכוונה שלנו, אבל באמת ה' רק מנסה לגרם שהחיות שלנו בתפלה תהיה חזקה יותר. לכן לא בדאי לבעוס על מי שמפריע לנו, עלינו להבין שה' מנסה לעורר אותנו, ולכן לעבד קשה יותר ולהתפלל בכוונה.

אתמול למדנו שהשכינה נמצאת בתוך מלות התפלה.

היום האדמו"ר הזקן מחדש לנו שהשכינה נמצאת גם בתוך הגוי המנסה להפריע לנו, השכינה בגלות.

ה' רצה שיהיו שתי סוגי חיות בעולם, הראשונה מסייעת לנו להתנהג בדרך שבה ה' רוצה והשנייה היא אתגר שקשה לנו יותר לבצע. הראשונה נמצאת בתוך הנשמה ועוזרת לנו לעשות את מה שצריך. מפני מה צריכים סוג נוסף של חיות? כדי שה' יוכל לתת לנו שכר מיחד עבור עבודתנו הקשה.

ה' מוכן שהחיות שלו תרד עד לגוי כדי שאנחנו נעבד קשה ונשתמש בכוחות החזקים ביותר הקיימים בנשמה שלנו. החיות הזו נמצאת בגוי שמפריע לנו באמצע התפלה.

לכל יהודי יש שליחות מיחדת שה' רוצה שהוא יבצע, לגלות את ה' בעולם. השליח הראשון היה אברהם אבינו, כשה' שלח אותו בשליחות ללכת מהמקום שבו הוא גר ולעבר למקום אחר. איך אנו יודעים מהי השליחות שלנו? איננו יודעים!

ישנם צדיקים גדולים שיודעים היכן השליחות שלהם והולכים לשם בעצמם, אחרת, רק ה' יודע. אבל ה' עושה שיקרו דברים בהשגחה פרטית כדי שנגיע למקום הנכון והמתאים לשליחות שלנו. היה פעם מלמד בעירה ברוסיה שנכנס לרבי הרש"ב ליחידות. הרבי רש"ב שאל אם יש שעור חסידות כל יום במקום שבו הוא גר. הוא ענה שלבעלי הבתים ישנו שעור בשבת, אבל בגלל שהם לא ממש אוהבים ללמד חסידות, אין להם שעור כל יום.

הרבי רש"ב אמר לו: אתה חושב שעברת לעירה שלך רק כדי שאתה תוכל להיות מלמד? ה' יכל לתת לך תלמידים במקום שבו גרת קדם, והיית מוצא עבודה במלמד, שם! ה' שלח אותך לשם עם סבה, עליך לזכור זאת ולנצל כל הזדמנות שיש לך על מנת לתת ליהודים המקומיים חיות בלמוד חסידות!

ספר המצוות / מצות לא תעשה קי"ג

המצוה היומית, **מצות לא תעשה קי"ג**, היא שאסור להשתמש בבהמה שאמורה להיות מוקרבת לקרבן ולעבד בה. לכו, אם אדם החליט שהפרה שלו תקדש לקרבן, אסור לו להשתמש בה כדי לחרש את השדה עד שיגיע הזמן שיביא אותה לבית המקדש.

רמב"ם / הלכות מעילה פרקים ב', ג', ד'

היום לומדים עוד אודות הלכות מעילה. אם אדם נהנה באיזשהו אופן ממשהו ששייך לבית המקדש, הוא צריך לשלם ולהביא על כך קרבן. לומדים את כל הפרטים ברמב"ם של היום.

פרק ב' - לומדים אודות סוגי הקרבנות שמקריבים על עברת מעילה ומתי. למשל אחרי שהקרבן כבר הקרב על גבי המזבח, הנותר נלקח מחוץ לבית המקדש ומתבר באכילה. וזו אינה עברת מעילה.

פרק ג' - הפרק הזה מלמד אותנו אודות קרבנות שמתו או נפסלו - האם אדם עבר עברה כשהשתמש בהם אחרי שנפסלו/ מתו?

פרק ד' - אם אדם הקדיש כסף או הבטיח להביא קרבן, האם זו עברה של מעילה אם מישהו משתמש בכסף או בבהמה?

זרכי החסידות / חדש מר חשוון

זה עתה סימנו חדש מרגש ומלהיב מאוד שבו חגים רבים. היה מאוד נחמד ללכת לבית הכנסת לתשליך ולכפרות, ישבנו בסכה אפלו כשירד גשם, נשארנו ערים לשמחת בית השואבה, נהננו בטיולים של חול המועד, נענענו את הלולב והאתרוג, ורקדנו עם התורה...

עכשיו, שהכל הסתיים, למה יש לצפות? חזרנו ללמודים ולסדר היום הרגיל וזה יכול להיות מאוד משעמם.

באמת, זהו חדש מר חשוון וזו מהותו. כמובן, מצוות וחגים זה מרגש וחשוב שיהיה לנו כפי! ה' רוצה

אָבֵל לְהִיּוֹת יְהוּדִי זֶה לֹא רַק בְּזִמְנֵים שְׁמֹרֶגֶשׁ, וְכִיפִי. ה' רוֹצֵה שְׁנֵהָנָה אִיךָ יְהוּדִי מִתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ ה' אֲפֹלוּ בְיוֹם רְגִיל, כְּשֶׁלֹא קוֹרֵה שׁוֹם דְּבַר מִיחָד אוֹ מְרַגֵּשׁ. וְהַהֲזַדְמָנוֹת לְבַחֵן זֹאת הִיא כְּשֶׁמִּגִּיעַ חֲדָשׁ מֵרַחֲשׁוֹן. הַמְדַרְשׁ מֵבִיא שֶׁה' אָמַר לְחֲדָשׁ מֵרַחֲשׁוֹן שֶׁבְגִלָּל שֶׁהוּא בּוֹדֵד לְלֹא חֲגִים וְיָמִים טוֹבִים, כְּשֶׁמִּשִׁיחַ יְבוֹא הוּא יִקְבֵּל מִשְׁהוֹ מִיחָד!

מַה זֶה, אַתֶּם שׁוֹאֲלִים? חֲנֻכַּת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַשְּׁלִישִׁי תִהְיֶה בְּחֲדָשׁ חֲשׁוֹן!
כְּשֶׁאֲנַחְנוּ מוֹכִיחִים שִׁיְהוּדִי מִתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ ה' אֲפֹלוּ שֶׁלֹא קוֹרֵה מִשְׁהוֹ מִיחָד אוֹ מְרַגֵּשׁ, אֲנַחְנוּ גוֹרְמִים לְדְבַר הַמִּיחָד - בְּנֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, לְהִתְמַמֵּשׁ מֵהָר יוֹתֵר.

תַּפְלָה / בְּטַחֲוֹן בְּמַהֲלֵךְ הַתַּפְלָה

מִקְדָּשׁ לְעֵלְוֵי נִשְׁמַת סַבְתָּנוּ הָאֱהוּבָה נְחֻמָּה צִיפָה בַת ר' שְׁמַעְיָה ע"ה גוֹדְמָן

כְּאֲשֶׁר יֵשׁ לְיְהוּדִי בְעֵינָה, עֲלֵיו לְהִתְפַּלֵּל לֵה' שִׁיעֲזֹר לוֹ וְלִפְנוֹת לְרַבִּי שִׁיתֵן לוֹ יַעֲזָה וּבִרְכָה. לְעֵתִים רַבּוֹת, הַרְבֵּי עֵנָה לְאֲנָשִׁים שֶׁעֲלִיהֶם לְפַעֵל לְחַזֵּק אֶת מִדַּת הַבְּטַחֲוֹן. כְּאֲשֶׁר לְאָדָם יֵשׁ יוֹתֵר בְּטַחֲוֹן, ה' יִתֵּן לוֹ יוֹתֵר בְּרֻכּוֹת בְּכָל הַמַּצְטָרֵךְ.

כִּיצַד מְחַזְקִים אֶת מִדַּת הַבְּטַחֲוֹן?

הַרְבֵּי אָמַר לְעֵתִים קְרוֹבוֹת לְלַמֵּד אֶת שְׁעַר הַבְּטַחֲוֹן מִתּוֹךְ סֵפֶר חוֹבֹת הַלְּבָבוֹת לְרַבְּנֵינוּ בְּחַיֵּי.

בְּחוֹבֹת הַלְּבָבוֹת מְסַבֵּר שֶׁכִּדִּי לְחַזֵּק אֶת הַבְּטַחֲוֹן יֵשׁ לְדַעַת מְסַפֵּר דְּבָרִים.

שֶׁה' הוּא הָאֲחֵרָא, וְלֹא לְבָטַח בְּאֵף אֶחָד מִלְּבָדוֹ. ה' יָכוֹל לְעֲזוֹר לָנוּ לְלֹא אֵף אֶחָד אוֹ שׁוֹם דְּבַר שִׁיִּמְנַע בְּעַדוֹ. ה' אוֹהֵב אוֹתָנוּ וְאֵכַפֵּת לוֹ מֵאֲתָנוּ.

חֲשׁוֹב גַּם לְבָדוֹק שֶׁהַהֲתַנְהֵגוֹת הִיא כְּמוֹ שֶׁה' רוֹצֵה שֶׁתִּהְיֶה.

עַל כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלוּ מְדַבֵּר בְּתַפְלָה. בְּפִסּוּקֵי דְזִמְרָה, בְּרֻכּוֹת קְרִיאַת שְׁמַע וְשְׁמַע. כְּשֶׁמְדַבְּרִים עֲלֵיהֶם וְחוֹשְׁבִים עַל מִשְׁמַעוֹתֵם, נוֹכַח לְחַזֵּק גַּם אֶת הַבְּטַחֲוֹן שֶׁלָּנוּ.

כִּן, אֲפֹשֶׁר לְהִיּוֹת בְּטוֹחִים שְׁנוֹרִיד אֶת כָּל הַבְּרֻכּוֹת אוֹתָן מִבְּקָשִׁים בְּתַפְלָה.

בְּעֲזַרַת ה' בְּיָמִים הַקְּרוֹבִים נִרְאֶה כִּיצַד כָּל אֶחָד מֵהַעֲנִינִים הָאֵלוּ מִתְחַזֵּק בְּמַהֲלֵךְ הַתַּפְלָה.